

Projekt

z dnia 18 marca 2026 r.

Zatwierdzony przez

Uchwała nr

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 2026 r.

w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Tarnobrzega”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) oraz uchwały Nr LII/540/2021 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie ustanowienia tytułów honorowych: „Honorowy Obywatel Miasta Tarnobrzega” oraz „Zasłużony dla Miasta Tarnobrzega” oraz regulaminu ich nadawania i pozbawiania uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się tytuł „Zasłużony dla Miasta Tarnobrzega” Panu Andrzejowi Kaczmarkowi.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta

Norbert Mastalerz

Uzasadnienie do uchwały nr

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 2026 r.

W dniu 16 marca 2026 r. wpłynął wniosek w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Tarnobrzega” Panu Andrzejowi Kaczmarkowi. Zgodnie z regulaminem nadawania honorowych tytułów wniosek ten został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Oświaty, Kultury i Sportu i Komisję Zdrowia, Rodziny i Środowiska oraz uzyskał zgodę kandydata do odznaczenia.

Pan Andrzej Kaczmarek od ponad czterech dekad aktywnie działa na rzecz środowiska pracowniczego, rozwoju społecznego oraz gospodarczego regionu tarnobrzесьkiego. Jego działalność zawodowa, społeczna i obywatelska w istotny sposób przyczyniła się do przemian demokratycznych w Polsce oraz do poprawy sytuacji społeczno-gospodarczej mieszkańców Tarnobrzega i całego regionu.

Swoją drogę zawodową rozpoczął w 1980 roku jako ślusarz w Hucie Stalowa Wola. W latach 1980–1982 odbył zasadniczą służbę wojskową, po czym pracował w Hucie Warszawa. Od sierpnia 1983 roku ponownie związał się zawodowo z Hutą Stalowa Wola, gdzie pracował na wydziale R-3.

Już od września 1980 roku był aktywnym członkiem NSZZ „Solidarność”. W okresie przełomowych wydarzeń społeczno-politycznych w Polsce w latach 80. angażował się w działalność opozycyjną i związkową. W dniu 21 kwietnia 1988 roku uczestniczył w wiecu zorganizowanym przez Komitet Założycielski „Solidarności” pracowników Huty Stalowa Wola, a następnie w dniach 29–30 kwietnia 1988 roku brał udział w strajku w zakładzie. W czasie kolejnego strajku w sierpniu 1988 roku został zatrzymany po rewizji w swoim mieszkaniu i przetrzymywany przez 48 godzin. Po zwolnieniu powrócił do protestu i uczestniczył w nim do 1 września 1988 roku jako członek Komitetu Strajkowego wydziałów M-10 i R-3. W latach 1988–1989 był także członkiem Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” w Hucie Stalowa Wola.

W 1989 roku reprezentował NSZZ „Solidarność” podczas Młodzieżowego Kongresu Europejskich Związków Zawodowych w Brukseli. W tym samym roku był członkiem Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” oraz delegatem wydziału R-3 do Rady Pracowniczej Huty Stalowa Wola.

W kolejnych latach aktywnie działał w strukturach związkowych i samorządowych. W latach 1989–2002 oraz 2006–2010 był członkiem Komisji Zakładowej Huty Stalowa Wola oraz delegatem na Walne Zebrania Delegatów Regionu Ziemia Sandomierska. Od listopada 1989 roku pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu, a od lutego 1992 roku jego przewodniczącego. Od 1991 roku był delegatem na Krajowy Zjazd Delegatów oraz członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Szczególnie istotnym momentem jego działalności była inicjatywa z 1993 roku, kiedy stanął na czele Komitetu Protestacyjnego powołanego w związku z likwidacją zakładów pracy i rosnącym bezrobociem w województwie tarnobrzесьkim. Prowadzone działania społeczne i negocjacyjne przyczyniły się do utworzenia w 1997 roku Tarnobrzесьkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, która odegrała kluczową rolę w rozwoju gospodarczym regionu oraz tworzeniu nowych miejsc pracy.

Pan Andrzej Kaczmarek angażował się także w działania pomocowe na rzecz mieszkańców regionu dotkniętych klęskami żywiołowymi. W latach 1997, 2001 oraz 2010 kierował akcjami pomocy dla ofiar powodzi na terenach Regionu Ziemia Sandomierska, organizując wsparcie dla poszkodowanych rodzin.

Pełnił i pełni obecnie również funkcje publiczne i społeczne. W 1997 roku był przewodniczącym Akcji Wyborczej Solidarność w województwie tarnobrzesckim, a w latach 1998–2002 radnym Sejmiku Województwa Podkarpackiego. Był członkiem Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia województwa tarnobrzesckiego, a następnie w Wojewódzkiej Radzie Rynku Pracy województwa podkarpackiego. Obecnie pozostaje członkiem Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego. Wspiera także rozwój edukacji, jako członek Fundacji Uniwersyteckiej wspierającej filię Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Stalowej Woli.

Pan Andrzej Kaczmarek pełnił również funkcję ławnika w Sądzie Okręgowym i Sądzie Rejonowym w Tarnobrzegu w Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, aktywnie uczestnicząc w realizacji zasady społecznego wymiaru sprawiedliwości.

Za swoją wieloletnią działalność społeczną i publiczną został uhonorowany licznymi wyróżnieniami, w tym Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2008), Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Polskiego Ruchu Olimpijskiego” (2009) oraz Złotym Medalem „Za Zasługi dla Polskiego Ruchu Olimpijskiego” (2019), Złotym Krzyżem Zasługi (2025), Krzyżem Wolności i Solidarności (2026).

Wieloletnia działalność Pana Andrzeja Kaczmarka to konkretne działania i realne efekty odczuwalne przez mieszkańców Tarnobrzega i regionu. Jego zaangażowanie w sprawy pracownicze, udział w kluczowych momentach przemian oraz wkład w rozwój społeczny i gospodarczy sprawiają, że jest osobą trwale związaną z rozwojem lokalnej wspólnoty. To właśnie ten dorobek uzasadnia nadanie mu tytułu „Zasłużony dla Miasta Tarnobrzega”.